

PARAULA I VIDA

El baptisme ens fa llum de Déu

En aquest diumenge després de l'Epifania, cloent les festes de Nadal i Epifania, la Mare Església ens fa celebrar amb joia la festa del Baptisme del Senyor. És la culminació de tot el que hem viscut aquests dies, ja que escoltem com l'Esperit de Déu baixa i ve cap a Jesús, i una veu misteriosa revela que: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut» (Mt 3,17).

Baixant a les aigües del riu Jordà, en un indret de l'actual Jordània probablement, Jesús santifica totes les aigües perquè arreu de la terra siguin la matèria i l'instrument que doni la filiació divina a tots els qui seran batejats «en l'aigua i l'Esperit Sant», amb la fe de l'Església. Tota la naturalesa se n'admira i canta encisada la benedicció que el Fill de Déu li fa arribar, amb el seu abaixament. Descubrim que el món és revelador de la presència i el poder de Déu, «si es mira amb la pau vostra a dintre de l'ull nostre», com deia el poeta Joan Maragall en el seu esplèndid *Càntic espiritual*. I també Sant Francesc ho cantava, encisat, mostrant que totes les coses creades són com «germanes»

de la persona humana. No que la natura sigui divina però sí que és manifestació de la seva glòria i de la seva grandesa omnipotent, i camí vers Déu.

En iniciar un nou any, hem de recordar amb agraïment que els batejats vivim sempre en temps de gràcia i de llum, perquè Déu amb la seva encarnació ha omplert tots els racons de la nostra existència amb la seva presència i el seu amor. Jesús baixant a les aigües del Jordà ha santificat les coses i les ha fetes «manifestadores» de la seva grandesa i del seu poder. D'alguna manera, tot és presència seva. Així ho hem de poder viure: natura, esdeveniments històrics, persones, gent que ens envolta i cadascun de nosaltres, som realment presència de Déu que s'ha fet veritable home en Jesús de Natzaret. Tot ha quedat restaurat. «Tot és gràcia», s'exclamava Santa Teresina de l'Infant Jesús!

Avui hem d'agrair el nostre baptisme que ens ha empeltat i unit definitivament a Crist. Un baptisme que ens ha regalat la penyora de la vida eterna, perquè ens ha donat un Pare, ens ha fet semblants a Jesús, el nostre germà, ja que som fills en el Fill, i ens ha om-

plert de l'Esperit Sant que ens dona amor i vida, i ens fa membres de l'Església, el Cos de Crist, enviats a testimoniar la fe amb coratge. Ja «res no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que en Jesucrist ha demostrat com ens estima» (Rm 8,39).

La vocació cristiana que ens ha estat regalada en el dia del nostre baptisme l'hem d'anar realitzant en el dia a dia del viure quotidià, al llarg de tot l'any i en qualsevol circumstància. «El Baptisme —diu el Papa Francesc— dona forces i amb el Baptisme ¿et sents una mica il·luminat, il·luminada, amb la llum que ve de Crist? Ets un home o una dona de llum? O ets un home, una dona fosc, sense la llum de Jesús? Acollir la gràcia del Baptisme, que és un regal, és convertir-se en llum, llum per a tothom». Ser llum és tot un programa de vida i d'acció, d'amor i de contemplació agraïda: sóc fill de Déu! Sóc fill de la llum! Porto el nom de la Santíssima Trinitat inscrit en la meua carn feble, i escampo la bona olor de Crist allà on jo vaig. Que siguem sal i que siguem llum durant tot aquest any i sempre!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Els Petits Cantors d'Andorra: 25 anys de presència celebrats al Palau Episcopal

Els Petits Cantors del Principat d'Andorra es van fer presents en la Felicitació de Nadal de Mons. Joan-Enric a les autoritats i a les entitats i associacions d'Andorra, que es va celebrar el dia 20 de desembre al Palau Episcopal. El Cor està celebrant els 25 anys de la seva creació i van ser els convidats d'honor de la recepció nadalenca, en la que van interpretar dues nades i l'himne nacional, que amb la bandera i els coprínceps són els símbols de la sobirania del país. Mons. Joan-Enric els va agrair la dedicació i esforç als cantaires, les famílies que donen suport al cor i a la mateixa directora, Catherine Metayer, i els va considerar una bona metàfora de l'harmonia amb que s'ha d'organitzar i viure un país.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sobre el perdó

No fa gaire, en la cruel guerra de Síria, la població de Qaraqoix va ser alliberada del bàrbar domini gihadista i els cristians expulsats se'n van alegrar molt. Aquest fet ha tornat actualitat les paraules de la Myriam, una nena cristiana que va ser entrevistada fa dos anys en el campament de refugiats on sobrevivia amb la família. «Què sents cap aquells que et van obligar a sortir de casa?». Ella va contestar: «Demano només per a ells el perdó a Déu». Les declaracions de la petita Myriam, pronunciades en un moment de mà-

xim sofriment, sintetitzen la llavor de la fraternitat humana que, a diferència d'altres religions, conté el cristianisme, inspirador del valor universal de la igualtat. Coincideixen amb les declaracions que va fer a *Le Figaro* el filòsof Rémi Brague a propòsit de la crida al perdó que es va fer en el funeral de Jacques Hamel, el mossèn degollat per dos gihadistes, en plena missa, a l'església de Saint-Etienne-du-Rouvray.

«Què hauríem d'haver fet?», es pregunta Brague: «¿Cridar a la venjança, recórrer els carrers amb el

taüt cridant que cada mort nostre en val cent dels seus?». I després de recordar que el perdó no és mai complet sense la demanda del perdó per part de qui ha fet el mal, conclou: «Déu fa molt temps que va perdonar en bloc la humanitat, i per sempre, pel sacrifici de Crist a la creu. Però aquí he de corregir un error comú: la pregunta no és si Déu perdonarà a tal o qual pecador, sinó si perdonarà aquest pecador que coneixem tan bé: és a dir, a nosaltres mateixos.»

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

El bautismo nos hace luz de Dios

En este domingo después de la Epifanía, terminando las fiestas de Navidad y Epifanía, la Madre Iglesia nos hace celebrar con alegría la fiesta del Bautismo del Señor. Es la culminación de todo lo que hemos vivido estos días, ya que escuchamos como el Espíritu de Dios baja y se posa sobre Jesús, y una voz misteriosa revela que: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco» (Mt 3,17).

Bajando a las aguas del río Jordán, en un lugar de la actual Jordania probablemente, Jesús santifica todas las aguas para que en la tierra entera sean la materia y el instrumento que dé la filiación divina a todos los que serán bautizados «en el agua y el Espíritu Santo», con la fe de la Iglesia. Toda la naturaleza se admira y canta complacida la bendición que el Hijo de Dios le concede, con su abajamiento. Descubrimos que el mundo es revelador de la presencia y el poder de Dios, «si se mira con tu paz dentro de nuestros ojos», como decía el poeta Joan Maragall en su espléndido *Cántico espiritual*. Y también San Francisco lo cantaba, maravillado, mostrando que todas las cosas creadas son como «hermanas» de la persona humana. No que la naturaleza sea divina pero sí es manifestación de la gloria de Dios y de su grandeza omnipotente, y camino hacia Él.

Al iniciar un nuevo año, debemos recordar con agradecimiento que los bautizados vivimos siempre en tiempo de gracia y de luz, porque Dios con su encarnación ha llenado todos los rincones de nuestra existencia con su presencia y su amor. Jesús bajando a las aguas del Jordán ha santificado las cosas y las ha hecho «manifestadoras» de su grandeza y de su poder. De alguna manera, todo es presencia suya. Así lo tenemos que poder vivir: naturaleza, acontecimientos históricos, personas, gente que nos rodea y cada uno de nosotros, somos realmente presencia de Dios que se ha hecho verdadero hombre en Jesús de Nazaret. Todo ha quedado restaurado. ¡«Todo es gracia»!, exclamaba Santa Teresita del Niño Jesús.

Hoy debemos dar gracias por nuestro bautismo que nos ha injertado y unido definitivamente a Cristo. Un bautismo que nos ha regalado la prenda de la vida eterna, porque nos ha dado un Padre, nos ha hecho semejantes a Jesús, nuestro hermano ya que somos hijos en el Hijo, y nos ha llenado del Espíritu Santo que nos da amor y vida, y nos hace miembros de la Iglesia, el Cuerpo de Cristo, enviados a testimoniar la fe con coraje. Ya «*nada podrá separarnos del amor de Dios manifestado en Cristo Jesús, nuestro Señor*» (Rom 8,39).

La vocación cristiana que nos ha sido regalada en el día de nuestro bautismo debemos ir realizándola en el día a día del vivir cotidiano, a lo largo de todo el año y en cualquier circunstancia. «El Bautismo —dice el Papa Francisco— da fuerzas y con el Bautismo ¿te sientes un poco iluminado, iluminada, con la luz que viene de Cristo? ¿Eres un hombre o una mujer de luz? ¿O eres un hombre, una mujer oscuros, sin la luz de Jesús? Acoger la gracia del Bautismo, que es un regalo, es convertirse en luz, luz para todos». Ser luz es todo un programa de vida y de acción, de amor y de contemplación agradecida: ¡soy hijo de Dios! ¡Soy hijo de la luz! Llevo el nombre de la Santísima Trinidad inscrito en mi carne débil, y transmito el buen olor de Cristo allí donde yo voy. ¡Que seamos sal y que seamos luz durante todo este año y siempre!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives viatja a Terra Santa en representació de la CEE en l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives viatjarà a Terra Santa en representació de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) en la Coordinadora de les Conferències Episcopals en suport a l'Església a Terra Santa i l'Assemblea de Bisbes Catòlics de Terra Santa, «Holy Land Coordination» (HLC), que farà el seu pelegrinatge anual del 14 al 19 de gener.

Aquesta trobada té com a objectiu apropar-se a la realitat eclesial, social i política de Terra Santa, i conèixer la feina que desenvolupen en el territori les agències catòliques. Enguany, en el pelegrinatge de suport i acompanyament hi ha 13 prelats i diversos sacerdots i religiosos que representen 13 països, la Conferència de Bisbes de la Comunitat Europea, a més de laics implicats en entitats de suport a Terra Santa, com els Amics de

Terra Santa, Pax Christi, o l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem.

La presència i suport dels bisbes es desenvoluparà a Gaza, Betlem, Hebron, Jerusalem Est. Mantindran trobades amb les comunitats parroquials, comunitats de treball cristianes, amb organitzacions que tenen com a objectiu establir ponts entre les comunitats diverses, amb polítics i ambaixadors, amb organitzacions de suport catòliques, com Càritas. Se celebraran misses i pregàries, algunes de molt simbòliques, com la que es portarà a terme el dissabte 14 de gener a l'església de Sant Antoni a Jaffa, en la celebració del Dia Mundial dels Immigrants i els Refugiats, o bé, ja al final de la visita en la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, amb els líders de diverses comunitats.

25 anys de l'Orgue de l'Església de Sant Esteve d'Andorra la Vella

L'Arxiprestat d'Andorra i l'Associació d'Amics dels Orgues, juntament amb el Comú d'Andorra la Vella i amb la col·laboració del Bisbat d'Urgell, del Govern d'Andorra, de la Fundació Crèdit Andorrà i l'Ambaixada d'Espanya van organitzar, per commemorar el 25è aniversari de l'orgue de l'església arxiprestal de Sant Esteve, un concert.

La vetllada musical tingué lloc a l'església de Sant Esteve d'Andorra la Vella, el dimecres 28 de desembre a les 20.30 hores.

L'organista titular, Sr. Ignacio Ribas Taléns, fou l'encarregat d'oferir una selecció d'obres del repertori internacional per a gran orgue, amb la interpretació d'alguna de les obres compostes per ell mateix durant els anys que ha

estat com a responsable d'aquest instrument.

El programa oferí tres grans obres del repertori organístic del barroc i l'actualitat. Una de les obres més importants de Johann Sebastian Bach composta per a orgue sonà en contrast a dues obres del s. XXI, una del mateix organista titular de l'orgue de Sant Esteve i l'altra del reconegut compositor letó Pēteris Vasks.

L'esdeveniment comptà amb la presència i els parlaments de Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe i Copríncep d'Andorra; l'Hble. Conxita Marsol, Cònsol Major d'Andorra la Vella i Mn. Ramon Sàrries, Arxiprest de les Valls i Rector de l'església arxiprestal de St. Esteve.

Durant el concert es féu col·lecta a benefici de Càritas Andorrana, com ha estat habitual en altres concerts de Nadal.

Felicitació de Nadal de la Cúria i homenatge a Mons. Benlloch

En el tradicional acte de felicitació de les festes de Nadal de la Cúria diocesana a l'Arquebisbe d'Urgell, es va dur a terme a la Casa del Bisbat el 23 de desembre, un homenatge a Mons. Joan Benlloch i Vivó, que va ser Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra entre 1907 i 1919. A l'acte hi van assistir enguany el Síndic General d'Andorra, M.I. Sr. Vicenç Mateu, a més dels membres i col·laboradors de la Cúria diocesana i dels Serveis del Copríncep.

La vida i la tasca de Mons. Benlloch al front de la diòcesi foren glossats per Mn. Benigne Marquès, Arxiver Diocesà i Capítular del Bisbat. Des del seu nomenament, Mons. Benlloch va promoure el cultiu de la música, tant sagrada com profana, fomentà la creació de centres catòlics de pàgesos i s'afanyà en obres d'utilitat pública, com la construcció de la carretera des de la frontera his-

pano-andorrana fins a Andorra i a Escaldes, el 1913, la de Basella a Solsona, el 1914, i l'enllaç definitiu de La Seu d'Urgell amb Puigcerdà el 1915. Va ser un gran predicador, i al llarg del pontificat publicà quatre Cartes Pastorals, i va donar un gran impuls a la devoció a la Mare de Déu de Meritxell i a la Mare de Déu de Núria. El 1917, sota la seva sol·licitud pastoral, es creà l'Estel de Núria.

Procurà la neteja interior de la Catedral, seguint el projecte de Puig i Cadafalch, eliminant l'arrebossat classicista de 1766. El projecte l'acabà poc abans del final del seu mandat, el mateix 1919. Obrint l'acte, Mn. Josep M. Mauri va felicitar el Nadal, i Mn. Ignasi Navarri, Vicari general, va realitzar un repàs del que ha estat l'any 2016 per a la diòcesi amb el suport de les imatges més destacades del resum.

Reunió d'Arxiprestos de la Diòcesi

Els Arxiprestos de la Diòcesi presidits per l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, es van reunir el dilluns 12 de desembre a la Casa del Bisbat.

El Sr. Arquebisbe va presentar als Arxiprestos la nova *Ratio Fundamentalibus Institutionis Sacerdotalis* «El do de la vocació presbiteral» que acaba d'aprovar amb data 8 de desembre la Congregació per al Clergat, i els Consellers van aprofundir en el valor de la formació permanent entre els preveres.

També es va parlar de la Celebració de la Paraula en les celebracions litúrgiques en espera de preveres i la implicació dels laics amb missió pastoral que hi podrien estar implicats. Es va tractar de l'elaboració d'una proposta concreta de formació adequada per a desenvolupar aquest servei pastoral.

Els Arxiprestos també van estudiar i aprovar una nova proposta de concentració dels llocs de custòdia dels registres parroquials i la qüestió dels nous llibres parroquials. Es va acordar dur a terme uns dies de convivència i reflexió al Santuari de Poblet els dies 12 al 14 de juny.

AGENDA

- ▶ **Del 14 al 19 de gener.** Visita de la Coordinadora de les Conferències Episcopals per a l'Església a Terra Santa en els territoris de Terra Santa.
- ▶ **17 de gener.** Sant Antoni Abat.
- ▶ **18 de gener.** Octavari per la Unitat dels Cristians.
- ▶ **20 de gener:**
 - Sant Sebastià.
 - Encontre de Rectors i Formadors de Seminaris Menors de la CEE, a Madrid, fins al 22 de gener.
- ▶ **21 de gener.** Assemblea de Mans Unides, a Balaguer.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / Sl 96 / Mc 1,14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basíllia, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / Sl 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / Sl 104 / Mc 1,29-39]. A Urgell: beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., funda-

dora de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / Sl 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / Sl 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (†367),

bisbe de Poitiers i doctor de l'Església; sant Gurmèrsind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / Sl 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49,3.5-6 / Sl 39 / 1C 1,1-3 / Jo 1, 29-34]. Sant Pau, ermita a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI).

Baptisme del Senyor

COMENTARI

El cel s'obrí

El cap. 40-55 del llibre d'Isaïes són obra d'un profeta anònim que, parlant als desterrats cap a finals de l'exili, anuncia un nou «èxode» més gloriós que el primer amb Moisès.

Hi destaquen els Cants del Servent del Senyor. El 1r (42,1s) presenta *el Servent del Senyor. He posat en ell el meu Esperit* per confiar-li la missió de *portar el dret a les nacions*. Ho farà amb estil suau (*no apaga la flama del ble que vacil·la*) però ferm (*sense defallir*), fins a *implantar-lo a la terra*: no només a Israel, perquè *et destino a ser llum de les nacions*.

El Senyor el capacita: *bondadosament t'he cridat, et prenc per la mà i t'he configurat*.

L'encontre de Pere amb Corneli culmina històries lligades per la iniciativa de Déu.

El discurs té «introducció» subratllant que *Déu acull tothom qui creu en Ell i fa el bé*; «kerigma» proclamant que *Déu consagrà Jesús de Natzaret unguint-lo amb Esperit Sant i poder*; i «conclusió» invitant a creure en Jesús.

El Baptisme de Jesús preludeja el seu Ministeri.

Jesús es presentà a Joan perquè el bategés.

Mt explicita l'absurd de què s'uneixi als qui reben un «baptisme de conversió per al perdó dels pecats» un de qui la veu del cel proclama: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat, en qui m'he complagut*.

Motiu? *Convé que complim d'aquesta manera tota «justícia»*. A la Bíblia «justícia» vol dir el pla de Déu.

El Gran Sacerdot Jesucrist *calia que es fes en tot semblant als germans* per esdevenir així *compassiu i digne de confiança* (He 2,17s).

El cel s'obrí: amb Jesús de Natzaret tenim ple accés a Déu present amb *l'Esperit que baixa suaument com un colom* i el Pare que amb la seva veu del cel declara: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut*.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui viuen a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar unguint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Sóc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?». Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer». Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te ha llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.

»Envió su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos. Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, unguido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo

(Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, fue Jesús de Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?». Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Está bien que cumplamos así lo que Dios quiere». Entonces Juan se lo permitió.

Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrió el cielo y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz del cielo que decía: «Este es mi hijo, el amado, mi predilecto.»